

Toto kárné rozhodnutí nabylo

vykonatelnosti dne 08-02-2019

KÁRNÁ KOMISE
České advokátní komory

V Praze dne 19-02-2019

Toto kárné rozhodnutí nabylo

právní moci dne 24-01-2019

KÁRNÁ KOMISE
České advokátní komory

V Praze dne 19-02-2019

K 94/2017

Kárné rozhodnutí

Kárný senát kárné komise České advokátní komory, složený z předsedy Mgr. Martina Hrodka, advokáta, a členů JUDr. Petra Kotka a JUDr. Pavlínny Vondráčkové, advokátů, v kárné věci kárně obviněného Mgr. Tomáše Váchy, advokáta č. ev. ČAK 2004, se sídlem advokátní kanceláře Dřevařská 855/12, Brno, rozhodl

takto:

Kárně obviněný Mgr. Tomáš Vácha, advokát, ev. č. 2004, se sídlem v Brně, Dřevařská 855/12

se dopustil kárného provinění

tím, že

poté, co byl opatřením Městského soudu v Brně ze dne 19. 4. 2016 č. j. 70 Nt 425/2016 ustanoven obhájcem oby. M. S. vazebně stíhanému pro přečin zanedbání povinné výživy podle ust. § 196 odst. 1 tr. zák. a pro přečin úvěrového podvodu podle ust. § 211 odst. 1 tr. zák. spáchaný formou spolupachatelství podle ust. § 23 tr. zák. v jeho trestní věci později vedené u tohoto soudu pod č. j. 90 T 90/2016, a poté, co rozsudkem ze dne 29. 11. 2016 byl M. S. uznán vinným oběma přečiny a za to odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a M. S. mu dal pokyn k podání odvolání proti odsuzujícímu rozsudku, toto odvolání v zákonem stanovené lhůtě nepodal, o čemž M. S. neinformoval, takže rozsudek nabyl dne 28. 12. 2016 právní moci a stal se vykonatelným,

tedy

- nechránil a neprosazoval práva a oprávněné zájmy klienta a neřídil se jeho pokyny
- při výkonu advokacie nejednal čestně a svědomitě a nevyužil důsledně všechny zákonné prostředky
- při výkonu advokacie nepostupoval tak, aby nesnižoval důstojnost advokátního stavu, když za tím účelem nedodržel pravidla profesionální etiky ukládající mu
 - povinnost všeobecně poctivým, čestným a slušným chováním přispívat k důstojnosti a vážnosti advokátního stavu
 - povinnost ve věcech, v nichž byl soudem ustanoven, postupovat se stejnou svědomitostí a péčí jako ve věcech ostatních klientů
 - povinnost klienta řádně informovat, jak vyřizování jeho věci postupuje, a poskytovat mu včas vysvětlení a podklady potřebné pro uvážení dalších příkazů,

čímž porušil

- ust. § 16 odst. 1, 2 zákona o advokacii

- ust. § 17 zákona o advokacii ve spojení s čl. 4 odst. 1, čl. 6 odst. 2 a čl. 9 odst. 1 etického kodexu.

Za to se mu podle § 32 odst. 3 písm. c) zák. č. 85/1996 Sb., o advokacii, v platném znění, ukládá kárné opatření

pokuta ve výši 10.000,- Kč

Kárně obviněný je povinen zaplatit České advokátní komoře částku 8.000,- Kč jako náhradu nákladů kárného řízení.

Pokuta a náhrada nákladů řízení jsou splatné ve lhůtě 15 dnů od právní moci rozhodnutí na účet České advokátní komory.

O d ů v o d n ě n í :

Kárný žalobce vinil kárně žalovaného z kárného provinění tak, jak je uvedeno ve výroku kárného rozhodnutí. Kárný žalobce má za to, že kárně obviněný ve věci stěžovatele pochybil, když nesplnil jeho pokyn podat odvolání. Pokud dospěl k názoru, že odvolání se pro stěžovatele jeví jako riskantní, měl nepochybně možnost se stěžovatelem otázku odvolání včas projednat ještě ve Vazební věznici Brno, kde ho ostatně bezprostředně po vyhlášení rozsudku navštívil jeho koncipient Mgr. Trško. Pokud by stěžovatel i po náležitém poučení trval na odvolání, měl kárně obviněný tento pokyn splnit a odvolání podat. Kárně obviněný nikterak nedoložil průběh porady, která se uskutečnila zřejmě dne 30. 11. 2016, při níž měl stěžovatel údajně podepsat jeho advokátnímu koncipientovi jakési prohlášení o tom, že trvá na zastupování kárně obviněným v odvolacím řízení. Kárný žalobce proto uzavírá, že kárně obviněný jako soudem ustanovený obhájce stěžovatele tím, že nesplnil pokyn tohoto svého klienta a nepodal odvolání proti rozsudku MS v Brně ze dne 29. 11. 2016, porušil povinnosti advokáta stanovené mu v ust. § 16 odst. 1, 2 a 17 zákona o advokacii ve spojení s čl. 4 odst. 1, čl. 6 odst. 2 a čl. 9 odst. 1 etického kodexu, a to závažně ve smyslu § 32 odst. 2 zákona o advokacii.

Kárně obviněný se ke kárné stížnosti vyjádřil dopisem ze dne 8. 3. 2017 tak, že byl M. S. ustanoven obhájcem ex offio, jednotlivé úkony ve věci prováděl velmi aktivně (mimo jiné dvakrát navštívil obžalovaného ve věznici) jeho koncipient Mgr. Jozef Trško, který jej o průběhu trestního řízení detailně informoval. M. S. byl, jak uvádí, odsouzen rozsudkem Městského soudu v Brně sp. zn. 90T/90/2016 ze dne 29. 11. 2016 pro přečin zanedbání povinné výživy dle ust. § 196 odst. 1 tr. zák. a přečin úvěrového podvodu dle ust. § 211 odst. 1 tr. zák. ve spolupachatelství k trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců. Vzhledem k trestní minulosti obžalovaného (12 záznamů v rejstříku trestů, zejména majetková trestná činnost, v současné době ve výkonu trestu v trvání 30 měsíců pro krádež) se nejedná o nepřiměřený trest. M. S. u úvěrového podvodu vinu popíral, nicméně u hlavního líčení byl usvědčen mimo jiné výpovědí spoluobžalovaného, který trestnou činnost zcela doznal. V rámci své výpovědi se M. S. u hlavního líčení zřejmě z neznalosti doznal k další související trestné činnosti - jednání, které lze posuzovat jako podílnictví dle ust. § 214 tr. zák. a legalizaci výnosů z trestné činnosti dle ust. § 216 tr. zák. Toho si ihned povšimla státní zástupkyně a komentovala po vyhlášení rozsudku situaci tak, že za tuto trestnou činnost je možno M. S. stíhat. Po doručení písemného vyhotovení rozsudku s Mgr. Trškem situaci probral. V rámci jiné trestní věci v odvolací lhůtě o M. S. hovořil se státní zástupkyní, kdy z jejího vyjádření vyplynulo, že je rozhodnuta v případě podání odvolání proti rozsudku M. S. stíhat pro trestnou činnost, kterou u hlavního líčení doznal a u které je mírně vyšší trestní sazba. Z důvodu časové tísně neměl možnost věc konzultovat s M. S. ani písemně, ani osobní návštěvou, klient byl ve výkonu trestu ve věznici Bory v Plzni. V této situaci kárně obviněný zvážil riziko pro obžalovaného a jeho další vyhlídky a rozhodl odvolání nepodávat.

Obžalovaného kárně obviněný následně navštívil ve věznicí Bory, jak uvádí, a situaci mu více než hodinu vysvětloval. Líčení průběhu této návštěvy ve stížnosti M. S. se velmi odchyluje od skutečnosti. Nejednalo se ze strany kárně obviněného o zastrašování, ale o detailní vysvětlení jeho postupu s upozorněním na důkazní situaci, mizivou naději na úspěch v odvolacím řízení a hrozbu trestního stíhání dalšího. Na místě se zdálo, že M. S. svou situaci pochopil, vyjádření, že „věc nechá plavat“ na závěr použil on.

Na ústním jednání konaném dne 11. 5. 2018 pak kárný žalobce přednesl kárnou žalobu a uvedl, že trvá na jejím projednání.

Kárně obviněný odkázal na své vyjádření ke stížnosti ze dne 8. 3. 2017 a doplnil, že stěžovatel věděl o tom, že by mu hrozilo trestní stíhání se sazbou 4 roky, pokud by odvolání bylo podáno, chvílemi trval na odvolání, chvílemi říkal, že chápe, že odvolání není třeba podávat. Uvedl, že po uplynutí lhůty k podání odvolání se setkal se stěžovatelem ve Věznicí Na Borech a stěžovatel souhlasil s tím, že odvolání podáno nebylo a chápal také proč. Ještě před uplynutím lhůty se advokátní koncipient kárně obviněného Mgr. Trško sešel se stěžovatelem, kterému situaci vysvětlil, když uvedl, že státní zástupkyně hodlá stěžovatele stíhat za trestný čin legalizace výnosu z trestné činnosti, pokud bude podáno odvolání ve věci úvěrového podvodu. Stěžovatel k tomu uvedl, že chápe, že nemá smysl podávat odvolání, protože by jeho případný trest byl delší o více měsíců. Kárně obviněný uvedl, že stěžovatel ve skutečnosti odvolání chtěl podat, ale nebyl ochoten se vyjádřit právně jasně, zda odvolání má být podáno či nemá. Mgr. Trško si nenechal v tomto ohledu podepsat žádnou instrukci. Kárně obviněný dále uvedl, že přesto odvolání bylo připraveno, a před koncem lhůty k jeho podání se v jiné věci setkal se státní zástupkyní, která se kárně obviněného ptala, zda odvolání podáno bude a sdělila mu, že pokud bude podáno, tak bude stěžovatele stíhat, jak už se vyjádřila předtím. Proto se rozhodl odvolání nepodat. V lednu byl na dovolené 2 týdny a během těchto 2 týdnů přišel dopis od stěžovatele s dotazem, proč nebylo podáno odvolání. Dále uvedl, že ihned po návratu z dovolené navštívil stěžovatele ve věznicí Na Borech, kde mu stěžovatel sdělil, že rozumí, proč odvolání nebylo podáno. Uvedl, že v žádném případě stěžovatele nezastrašoval a neříkal mu, že to má nechat plavat.

Kárně obviněný také uvedl, že v návaznosti na tento případ vytvořil důkladnější instrukce ohledně toho, co je třeba podepisovat při jednání s klienty. Dále uvedl, že dnes je názoru, že za dané situace měl podat blanketní odvolání bez ohledu na státní zástupkyni.

Z výpisu z matriky bylo zjištěno, že kárně obviněný je advokátem zapsaným v seznamu advokátů od 1. 2. 1994. Ze stížnosti ze dne 6. 2. 2017 bylo zjištěno, že stěžovatel žádal advokátního koncipienta kárně obviněného o podání odvolání do bodu č. 2 rozsudku – uznání viny z úvěrového podvodu ve spolupachatelství, přičemž následně proti jeho vůli podáno nebylo.

Z rozsudku Městského soudu v Brně ze dne 29. 11. 2016 č. j. 90T 90/2016 bylo zjištěno, že stěžovatel byl odsouzen za tr. čin úvěrového podvodu podle ust. § 211 odst. 1 tr. zák. ve formě spolupachatelství, za což byl odsouzen k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců.

Z ústního přednesu kárně obviněného vyplynulo, že stěžovatel si nebyl jistý, zda se odvolání má nebo nemá podat, v tomto ohledu výslovně uvedl, že „*Ve skutečnosti odvolání chtěl podat, ale pak nebyl ochoten se vyjádřit právně jasně, zda odvolání má být podáno či nemá, proto řekl, že podáno být nemusí.*“ Naproti tomu stěžovatel ve své stížnosti uvedl, že odvolání v každém případě podat chtěl. Skutečností je, že odvolání podáno nebylo. Nebylo jednoznačně prokázáno, že by stěžovatel skutečně dal kárně obviněnému (jeho advokátnímu koncipientovi) jasnou instrukci k podání odvolání. Bylo ale dostatečně prokázáno, že kárně obviněnému nebylo zřejmé, jakou má od svého klienta instrukci, zda jeho klient chce odvolání podat či nikoli.

Podle názoru kárného senátu na tuto skutkovou situaci dopadá ust. § 16 odst. 1 a 2 zákona o advokacii, dle kterých je advokát povinen při prosazování práv a oprávněných zájmů klienta se řídit pokyny svého klienta a k tomu využít všechny zákonné prostředky, mezi které pochopitelně patří i podání odvolání. Za dané situace byl kárně obviněný povinen podat jménem klienta odvolání a tím, že je nepodal, ust. § 16 odst. 1 a 2 zákona o advokacii porušil. Jeho nejednoznačná komunikace s jeho klientem, která vyústila v nepodání odvolání, je také zásahem do důstojnosti advokátního stavu ve smyslu ust. § 17 zákona o advokacii ve spojení s čl. 4 odst. 1, čl. 6 odst. 2 a čl. 9 odst. 1 etického kodexu.

Při zvažování sankce dospěl kárný senát k závěru, že pokuta ve výši 15.000,- Kč ve smyslu ust. § 32 odst. 3 písm. c) zák. o advokacii by byla příliš vysoká s ohledem na to, že kárně obviněný si byl svého provinění vědom a učinil opatření, aby se obdobná situace neopakovala, a proto kárný senát kárně obviněnému uložil pokutu ve výši 10.000,-Kč a zároveň uložil kárně obviněnému povinnost uhradit náklady řízení ve výši 8.000,-Kč.

Protože kárný senát vyslovil, že se kárně obviněný dopustil kárného provinění, zavázal jej současně podle § 33a odst. 2 zákona o advokacii k náhradě nákladů kárného řízení ve výši 8.000,-Kč, tedy jednorázovou částkou ve výši stanovené stavovským předpisem, usnesením představenstva České advokátní komory z 12. října 1999, uveřejněným pod číslem 2/1999 v částce 3, ve znění usnesení představenstva České advokátní komory č. 2/2014 Věstníku České advokátní komory.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí není odvolání přípustné, neboť jak kárný žalobce, tak kárně obviněný se po vyhlášení tohoto rozhodnutí práva podat odvolání účinně vzdali do protokolu z jednání kárného senátu.

V Praze, dne 11. 5. 2018

Mgr. Martin Hrodek
předseda kárného senátu

